

ROZPORZĄDZENIE DELEGOWANE KOMISJI (UE) 2018/1620**z dnia 13 lipca 2018 r.****zmieniające rozporządzenie delegowane (UE) 2015/61 uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 w odniesieniu do wymogu pokrycia wpływów netto dla instytucji kredytowych****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie wymogów ostrożnościowych dla instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych, zmieniające rozporządzenie (UE) nr 648/2012⁽¹⁾, w szczególności jego art. 460,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Należy wprowadzić zmiany do rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2015/61⁽²⁾ w celu zwiększenia stopnia ujednoczenia ze standardami międzynarodowymi oraz ułatwienia bardziej wydajnego zarządzania płynnością przez instytucje kredytowe.
- (2) Aby w szczególności odpowiednio uwzględnić działalność prowadzoną przez instytucje kredytowe działające poza Unią, należy zrezygnować z wszelkich wymogów dotyczących minimalnej wielkości emisji mających zastosowanie do aktywów płynnych posiadanych przez jednostkę zależną w państwie trzecim, tak aby umożliwić uznawanie tych aktywów na poziomie skonsolidowanym. W przeciwnym wypadku prowadziłyby to do niedoboru aktywów płynnych po stronie jednostki dominującej na poziomie skonsolidowanym, ponieważ wymóg dotyczący płynności w odniesieniu do jednostki zależnej byłby zawarty w skonsolidowanym wymogu dotyczącym płynności, podczas gdy aktywa płynne posiadane przez tę jednostkę zależną w celu spełnienia tego wymogu dotyczącego płynności w państwie trzecim byłyby wykluczone ze skonsolidowanego wymogu dotyczącego płynności. Jednakże aktywa jednostki zależnej w państwie trzecim powinny być uznawane jedynie do wysokości wpływów płynności netto w warunkach skrajnych poniesionych w tej samej walucie, w której aktywa te są denominowane, i wynikających z tej jednostki zależnej. Ponadto, podobnie jak w przypadku wszelkich innych aktywów w państwie trzecim, aktywa te powinny być uznawane tylko wówczas, gdy kwalifikują się jako aktywa płynne zgodnie z prawem krajowym danego państwa trzeciego.
- (3) Jak powszechnie wiadomo, banki centralne mogą zapewnić płynność w emitowanej przez siebie walucie, a rating kredytowy banków centralnych jest mniej istotny do celów płynności niż do celów wypłacalności. W związku z tym, jak również w celu ściślejszego dostosowania przepisów rozporządzenia delegowanego (UE) 2015/61 do standardu międzynarodowego oraz w celu zapewnienia równych warunków konkurencji dla instytucji kredytowych działających w skali międzynarodowej, rezerwy utrzymywane przez – mające siedzibę w państwie trzecim – jednostkę zależną lub oddział innej instytucji kredytowej w banku centralnym państwa trzeciego, któremu wyznaczona zewnętrzna instytucja oceny wiarygodności kredytowej („ECAI”) nie przypisała oceny kredytowej odpowiadającej stopniowi jakości kredytowej 1, powinny kwalifikować się jako aktywa płynne poziomu 1, o ile spełnione są określone warunki. Konkretnie rzecz ujmując, rezerwy te powinny się kwalifikować, jeżeli instytucja kredytowa posiada zezwolenie na wycofanie tych rezerw w dowolnym momencie w okresach występowania warunków skrajnych, a ponadto warunki takiego wycofania zostały określone w umowie między organem nadzoru państwa trzeciego a bankiem centralnym, w którym utrzymywane są te rezerwy, lub w obowiązujących przepisach państwa trzeciego. Jednakże uznanie tych rezerw jako aktywa poziomu 1 powinno być możliwe wyłącznie w celu pokrycia wpływów płynności netto w warunkach skrajnych poniesionych w tej samej walucie, w której denominowane są te rezerwy.
- (4) Należy uwzględnić rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/2402⁽³⁾. Rozporządzenie to zawiera kryteria pozwalające określić, czy sekurytyzacje mogą zostać uznane za proste, przejrzyste i standardowe sekurytyzacje („sekurytyzacje STS”). Ponieważ kryteria te zapewniają wysoką jakość prostych, przejrzystych i standardowych sekurytyzacji, powinny one również być stosowane na potrzeby określenia tego, jakie sekurytyzacje mogą być zaliczane do aktywów płynnych wysokiej jakości do celów obliczania wymogu pokrycia

⁽¹⁾ Dz.U. L 176 z 27.6.2013, s. 1.⁽²⁾ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2015/61 z dnia 10 października 2014 r. uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 w odniesieniu do wymogu pokrycia wpływów netto dla instytucji kredytowych (Dz.U. L 11 z 17.1.2015, s. 1).⁽³⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/2402 z dnia 12 grudnia 2017 r. w sprawie ustanowienia ogólnych ram dla sekurytyzacji oraz utworzenia szczególnych ram dla prostych, przejrzystych i standardowych sekurytyzacji, a także zmieniające dyrektywy 2009/65/WE, 2009/138/WE i 2011/61/UE oraz rozporządzenia (WE) nr 1060/2009 i (UE) nr 648/2012 (Dz.U. L 347 z 28.12.2017, s. 35).

wpływów netto. Sekurytyzacje powinny zatem kwalifikować się jako aktywa poziomu 2B do celów rozporządzenia delegowanego (UE) 2015/61, jeżeli spełniają one wszystkie wymogi określone w rozporządzeniu (UE) 2017/2402, w uzupełnieniu do tych kryteriów już określonych w rozporządzeniu delegowanym (UE) 2015/61, które mają szczególne znaczenie dla ich charakterystyki pod względem płynności.

- (5) Wdrożenie rozporządzenia delegowanego (UE) 2015/61 nie powinno utrudniać skutecznej transmisji polityki pieniężnej do gospodarki. Można oczekiwać, iż transakcje z EBC lub bankiem centralnym państwa członkowskiego zostaną refinansowane również w warunkach więcej niż skrajnych. W związku z tym należy zapewnić właściwym organom możliwość udzielenia zwolnienia ze stosowania „mechanizmu zamknięcia” do celów obliczania zabezpieczenia przed utratą płynności w odniesieniu do tych zabezpieczonych transakcji z EBC lub bankiem centralnym państwa członkowskiego, które obejmują aktywa płynne wysokiej jakości przynajmniej w przypadku jednej części każdej transakcji i których termin zapadalności przypada w okresie najbliższych 30 dni kalendarzowych. Przed udzieleniem zgody na takie zwolnienie właściwe organy powinny być jednak zobowiązane do skonsultowania się z bankiem centralnym będącym stroną transakcji, jak również z EBC w przypadku, gdy ten bank centralny jest bankiem centralnym Eurosystemu. Ponadto przyznanie zwolnienia powinno podlegać odpowiednim zabezpieczeniom, tak aby uniknąć ewentualnych możliwości arbitrażu regulacyjnego lub niewłaściwych zachęt dla instytucji kredytowych. Wreszcie, w celu ściślejszego dostosowania przepisów Unii do standardu międzynarodowego opracowanego przez Bazylejski Komitet Nadzoru Bankowego, zabezpieczenie otrzymane w ramach transakcji na instrumentach pochodnych należy wykluczyć z „mechanizmu zamknięcia”.
- (6) Ponadto sposób traktowania wskaźników wpływów i wpływów w odniesieniu do transakcji z udzielonym przyrzeczeniem odkupu (transakcji repo), umów z otrzymanym przyrzeczeniem odkupu i transakcji zabezpieczających swap powinien zostać w pełni dostosowany do podejścia przyjętego w międzynarodowym standardzie dotyczącym wskaźnika pokrycia wpływów netto opracowanym przez Bazylejski Komitet Nadzoru Bankowego. Konkretnie obliczanie wpływów środków pieniężnych powinno być bezpośrednio powiązane ze wskaźnikiem przedłużenia transakcji (dostosowane do redukcji wartości przekazanego zabezpieczenia zastosowanej do zobowiązania pieniężnego, jak w standardzie Bazylejskiego Komitetu Nadzoru Bankowego) zamiast z wartością płynności powiązanego z nią zabezpieczenia.
- (7) Z uwagi na fakt pojawienia się rozbieżnych interpretacji istotne jest doprecyzowanie różnych przepisów rozporządzenia delegowanego (UE) 2015/61, w szczególności w odniesieniu do spełnienia wymogu pokrycia wpływów netto, kwalifikowalności – do celów zabezpieczenia przed utratą płynności – aktywów wchodzących w skład puli, które są dostępne na potrzeby uzyskania finansowania w ramach warunkowych linii kredytowych obsługiwanych przez bank centralny, udziałów i jednostek uczestnictwa w przedsiębiorstwach zbiorowego inwestowania oraz depozytów i innego finansowania w ramach sieci współpracy i instytucjonalnych systemów ochrony, obliczania dodatkowych wpływów płynności w odniesieniu do innych produktów i usług, przyznawania preferencyjnego traktowania wewnątrzgrupowym instrumentom kredytowym i instrumentom wsparcia płynności, traktowania pozycji krótkich oraz uznawania środków pieniężnych należnych z tytułu papierów wartościowych, których termin zapadalności przypada w ciągu najbliższych 30 dni kalendarzowych.
- (8) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie delegowane (UE) 2015/61,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W rozporządzeniu delegowanym (UE) 2015/61 wprowadza się następujące zmiany:

1) art. 2 ust. 3 lit. a) otrzymuje brzmienie:

„a) aktywa państwa trzeciego posiadane przez jednostkę zależną w państwie trzecim mogą zostać uznane za aktywa płynne na poziomie skonsolidowanym, jeżeli kwalifikują się jako aktywa płynne na mocy prawa krajowego danego państwa trzeciego określającego wymóg pokrycia wpływów netto oraz spełniają jeden z następujących warunków:

(i) aktywa te spełniają wszystkie wymogi określone w tytule II niniejszego rozporządzenia;

(ii) aktywa te nie spełniają określonego w tytule II niniejszego rozporządzenia szczególnego wymogu w odniesieniu do ich wielkości emisji, ale spełniają wszystkie pozostałe wymogi w nim określone.

Aktywa, które kwalifikują się do uznania na podstawie ppkt (ii), mogą zostać uznane jedynie do wysokości wpływów płynności netto w warunkach skrajnych poniesionych w tej samej walucie, w której aktywa te są denominowane, i wynikających z tej samej jednostki zależnej;”;

2) w art. 3 wprowadza się następujące zmiany:

a) uchyla się pkt 8 i 9;

b) pkt 11 otrzymuje brzmienie:

„11. »warunki skrajne« oznaczają nagłe lub poważne pogorszenie sytuacji instytucji kredytowej pod względem wypłacalności lub płynności wynikające ze zmian warunków rynkowych lub czynników idiosyncrasytycznych, na skutek których istnieje istotne ryzyko, że dana instytucja kredytowa nie będzie w stanie pokryć swoich zobowiązań w momencie ich wymagalności w terminie kolejnych 30 dni kalendarzowych;”;

3) w art. 4 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Instytucje kredytowe obliczają i monitorują swój wskaźnik pokrycia wpływów netto w walucie sprawozdawczej w odniesieniu do wszystkich pozycji bez względu na to, w jakiej walucie pozycje te są faktycznie denominowane.

Ponadto instytucje kredytowe odrębnie obliczają i monitorują swój wskaźnik pokrycia wpływów netto w odniesieniu do niektórych pozycji w następujący sposób:

- a) w odniesieniu do pozycji, które podlegają odrębnej sprawozdawczości w walucie innej niż waluta sprawozdawcza zgodnie z art. 415 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 575/2013 – instytucje kredytowe odrębnie obliczają i monitorują swój wskaźnik pokrycia wpływów netto w tej innej walucie;
- b) w odniesieniu do pozycji denominowanych w walucie sprawozdawczej, jeżeli zagregowana wartość zobowiązań denominowanych w walutach innych niż waluta sprawozdawcza wynosi co najmniej 5 % łącznych zobowiązań instytucji kredytowej, z wyłączeniem kapitału regulacyjnego i pozycji pozabilansowych – instytucje kredytowe odrębnie obliczają i monitorują swój wskaźnik pokrycia wpływów netto w walucie sprawozdawczej.

Instytucje kredytowe zgłaszają swojemu właściwemu organowi wskaźnik pokrycia wpływów netto zgodnie z rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) nr 680/2014.”;

b) dodaje się ust. 6 w brzmieniu:

„6. Instytucje kredytowe nie dokonują podwójnego liczenia aktywów płynnych, wpływów i wypływów.”;

4) w art. 7 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Aktywa stanowią własność, prawo, uprawnienie lub udział posiadane przez instytucję kredytową lub wchodzące w skład puli, o której mowa w lit. a), i wolne od wszelkich obciążeń. Do tych celów uznaje się, że składnik aktywów jest wolny od obciążeń, jeżeli nie podlega żadnemu prawnemu, umownemu, regulacyjnemu ani innemu ograniczeniu uniemożliwiającemu instytucji kredytowej upłynnienie, sprzedaż, przekazanie lub przeniesienie danego składnika aktywów lub ogólnie zbycie go w drodze zwykłej sprzedaży lub w drodze zwykłej umowy z udzielonym przyrzeczeniem odkupu w terminie kolejnych 30 dni kalendarzowych. Za wolne od obciążeń uznaje się następujące aktywa:

- a) aktywa wchodzące w skład puli, które są dostępne do natychmiastowego wykorzystania jako zabezpieczenie w celu pozyskania dodatkowego finansowania w ramach przyznaných, lecz jeszcze niezasilonych linii kredytowych dostępnych dla instytucji kredytowej lub, jeżeli pula jest obsługiwana przez bank centralny, w ramach warunkowych i jeszcze niezasilonych linii kredytowych dostępnych dla tej instytucji kredytowej. Przepis ten obejmuje aktywa złożone przez instytucję kredytową w instytucji centralnej w ramach sieci współpracy lub instytucjonalnego systemu ochrony. Instytucje kredytowe zakładają, że aktywa należące do puli są obciążane w porządku wzrastającej płynności na podstawie klasyfikacji płynności określonej w rozdziale 2, począwszy od aktywów niekwalifikujących się do zabezpieczenia przed utratą płynności;
- b) aktywa, które instytucja kredytowa otrzymała jako zabezpieczenie do celów ograniczenia ryzyka kredytowego w ramach umów z otrzymanym przyrzeczeniem odkupu lub transakcji finansowanych z użyciem papierów wartościowych i które dana instytucja kredytowa może zbywać.”;

b) w ust. 4 wprowadza się następujące zmiany:

(i) lit. a) otrzymuje brzmienie:

„a) inną instytucję kredytową, chyba że spełniony jest co najmniej jeden z następujących warunków:

- (i) emitent jest podmiotem sektora publicznego, o którym mowa w art. 10 ust. 1 lit. c) lub w art. 11 ust. 1 lit. a) lub b);
- (ii) składnikiem aktywów jest obligacja zabezpieczona, o której mowa w art. 10 ust. 1 lit. f) lub w art. 11 ust. 1 lit. c) lub d) lub w art. 12 ust. 1 lit. e);
- (iii) składnik aktywów należy do kategorii określonej w art. 10 ust. 1 lit. e);”;

(ii) lit. g) otrzymuje brzmienie:

„g) żaden inny podmiot, którego głównym przedmiotem działalności jest co najmniej jeden z rodzajów działalności wymienionych w załączniku I do dyrektywy 2013/36/UE. Do celów niniejszego artykułu uznaje się, że do podmiotów, o których mowa w niniejszej literze, nie należą SSPE.”;

- c) w ust. 7 dodaje się lit. aa) w brzmieniu:
„aa) ekspozycji wobec rządów centralnych, o których mowa w art. 10 ust. 1 lit. d);”;
- 5) w art. 8 wprowadza się następujące zmiany:
- a) ust. 1 akapit drugi lit. a) ppkt (ii) otrzymuje brzmienie:
„(ii) ekspozycji wobec banków centralnych, o których mowa w art. 10 ust. 1 lit. b) i d);”;
- b) ust. 3 lit. b) otrzymuje brzmienie:
„b) przez wprowadzenie wewnętrznych systemów i kontroli tak, aby funkcja zarządzania płynnością posiadała faktyczną kontrolę operacyjną w celu spieniężenia posiadanych aktywów płynnych w dowolnym momencie w okresie występowania warunków skrajnych wynoszącym 30 dni kalendarzowych oraz w celu uzyskania dostępu do funduszy warunkowych w sposób niebędący bezpośrednio sprzeczny z jakąkolwiek strategią biznesową lub strategią zarządzania ryzykiem. W szczególności dany składnik aktywów nie może zostać włączony do zabezpieczenia przed utratą płynności, jeżeli jego spieniężenie bez zastąpienia w całym okresie występowania warunków skrajnych wynoszącym 30 dni kalendarzowych spowodowałoby utratę ochrony, która skutkowałaby utworzeniem otwartej pozycji ryzyka wykraczającej poza wewnętrzne limity danej instytucji kredytowej;”;
- 6) w art. 10 wprowadza się następujące zmiany:
- a) ust. 1 lit. b) ppkt (iii) otrzymuje brzmienie:
„(iii) rezerwy posiadane przez instytucję kredytową w banku centralnym, o którym mowa w ppkt (i) lub (ii), pod warunkiem że dana instytucja kredytowa posiada zezwolenie na wycofanie tych rezerw w dowolnym czasie w okresach występowania warunków skrajnych, a warunki takiego wycofania zostały określone w umowie między właściwym organem właściwym dla instytucji kredytowej a bankiem centralnym, w którym te rezerwy są utrzymywane, lub w mających zastosowanie przepisach państwa trzeciego.

Do celów niniejszego podpunktu zastosowanie mają następujące przepisy:

- w przypadku gdy rezerwy te są utrzymywane przez instytucję kredytową będącą jednostką zależną – warunki wycofania określa się, stosownie do przypadku, w umowie między państwem członkowskim lub właściwym organem państwa trzeciego właściwym dla instytucji kredytowej będącej jednostką zależną a bankiem centralnym, w którym rezerwy te są utrzymywane, lub w mających zastosowanie przepisach państwa trzeciego;
- w przypadku gdy rezerwy te są utrzymywane przez oddział – warunki wycofania określa się, stosownie do przypadku, w umowie między właściwym organem państwa członkowskiego lub państwa trzeciego, w którym oddział ten ma siedzibę, a bankiem centralnym, w którym rezerwy te są utrzymywane, lub w mających zastosowanie przepisach państwa trzeciego;”;

- b) ust. 1 lit. d) otrzymuje brzmienie:

„d) następujące aktywa:

- (i) aktywa stanowiące należności od rządu centralnego lub banku centralnego państwa trzeciego, któremu nie została przypisana ocena kredytowa sporządzona przez wyznaczoną ECAI odpowiadająca stopniowi jakości kredytowej równemu 1 zgodnie z art. 114 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 575/2013, albo gwarantowane przez taki rząd lub bank;
- (ii) rezerwy posiadane przez instytucję kredytową w banku centralnym, o którym mowa w ppkt (i), pod warunkiem że dana instytucja kredytowa posiada zezwolenie na wycofanie tych rezerw w dowolnym czasie w okresach występowania warunków skrajnych oraz pod warunkiem że warunki takiego wycofania zostały określone albo w umowie między właściwymi organami tego państwa trzeciego a bankiem centralnym, w którym te rezerwy są utrzymywane, albo w mających zastosowanie przepisach tego państwa trzeciego.

Do celów ppkt (ii) zastosowanie mają następujące przepisy:

- w przypadku gdy rezerwy te są utrzymywane przez instytucję kredytową będącą jednostką zależną – warunki wycofania określa się albo w umowie między właściwym organem państwa trzeciego właściwym dla instytucji kredytowej będącej jednostką zależną a bankiem centralnym, w którym rezerwy te są utrzymywane, albo w mających zastosowanie przepisach państwa trzeciego;
- w przypadku gdy rezerwy te są utrzymywane przez oddział – warunki wycofania określa się albo w umowie między właściwym organem państwa trzeciego, w którym oddział ten ma siedzibę, a bankiem centralnym, w którym rezerwy te są utrzymywane, albo w mających zastosowanie przepisach państwa trzeciego.

Zagregowana wartość aktywów objętych zakresem akapitu pierwszego ppkt (i) i (ii) i denominowanych w danej walucie, które instytucja kredytowa może uznać jako składniki aktywów poziomu 1, nie może przekraczać kwoty wypływów płynności netto w warunkach skrajnych instytucji kredytowej poniesionych w tej samej walucie.

Ponadto w przypadku gdy część lub całość aktywów objętych zakresem akapitu pierwszego ppkt (i) i (ii) jest denominowana w walucie, która nie jest walutą krajową danego państwa trzeciego, instytucja kredytowa może uznać te składniki aktywów jako składniki aktywów poziomu 1 wyłącznie do wysokości kwoty równej kwocie wypływów płynności netto w warunkach skrajnych instytucji kredytowej poniesionych w tej walucie obcej, odpowiadającej operacjom instytucji kredytowej w jurysdykcji, w której ponoszone jest ryzyko płynności;”;

c) ust. 1 lit. f) ppkt (ii) otrzymuje brzmienie:

„(ii) ekspozycje wobec instytucji zawarte w zbiorze aktywów stanowiących zabezpieczenie spełniają warunki określone w art. 129 ust. 1 lit. c) rozporządzenia (UE) nr 575/2013 lub, w przypadku gdy właściwy organ przyznał częściowe zwolnienie, o którym mowa w art. 129 ust. 1 akapit ostatni rozporządzenia (UE) nr 575/2013, warunki określone w tym akapicie;”;

d) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Wartość rynkowa obligacji zabezpieczonych charakteryzujących się wyjątkowo wysoką jakością, o których mowa w ust. 1 lit. f), podlega redukcji wartości równej co najmniej 7 %. Z wyjątkiem przypadków określonych w art. 15 ust. 2 lit. b) i c) w odniesieniu do udziałów i jednostek uczestnictwa w przedsiębiorstwach zbiorowego inwestowania żadna redukcja wartości nie jest wymagana w odniesieniu do wartości pozostałych aktywów poziomu 1.”;

7) w art. 11 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 1 lit. c) ppkt (ii) otrzymuje brzmienie:

„(ii) ekspozycje wobec instytucji zawarte w zbiorze aktywów stanowiących zabezpieczenie spełniają warunki określone w art. 129 ust. 1 lit. c) rozporządzenia (UE) nr 575/2013 lub, w przypadku gdy właściwy organ przyznał częściowe zwolnienie, o którym mowa w art. 129 ust. 1 akapit ostatni rozporządzenia (UE) nr 575/2013, warunki określone w tym akapicie;”;

b) ust. 1 lit. d) ppkt (iv) otrzymuje brzmienie:

„(iv) ekspozycje wobec instytucji zawarte w zbiorze aktywów stanowiących zabezpieczenie spełniają warunki określone w art. 129 ust. 1 lit. c) rozporządzenia (UE) nr 575/2013 lub, w przypadku gdy właściwy organ przyznał częściowe zwolnienie, o którym mowa w art. 129 ust. 1 akapit ostatni rozporządzenia (UE) nr 575/2013, warunki określone w tym akapicie;”;

8) w art. 13 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Ekspozycje w postaci papierów wartościowych zabezpieczonych aktywami, o których mowa w art. 12 ust. 1 lit. a), kwalifikują się jako sekurytyzacje poziomu 2B, jeżeli spełnione są następujące warunki:

a) w odniesieniu do sekurytyzacji dozwolone jest stosowanie oznaczenia »STS« lub sformułowania »prosta, przejrzysta i standardowa«, lub oznaczenia, które odnosi się bezpośrednio lub pośrednio do oznaczenia »STS« lub sformułowania »prosta, przejrzysta i standardowa«, zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/2402 (*), oraz oznaczenie to jest w ten sposób stosowane;

b) spełnione są kryteria określone w ust. 2 i w ust. 10–13 niniejszego artykułu.

(*) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/2402 z dnia 12 grudnia 2017 r. w sprawie ustanowienia ogólnych ram dla sekurytyzacji oraz utworzenia szczególnych ram dla prostych, przejrzystych i standardowych sekurytyzacji, a także zmieniające dyrektywy 2009/65/WE, 2009/138/WE i 2011/61/UE oraz rozporządzenia (WE) nr 1060/2009 i (UE) nr 648/2012 (Dz.U. L 347 z 28.12.2017, s. 35).”;

b) w ust. 2 wprowadza się następujące zmiany:

(i) lit. a) i b) otrzymują brzmienie:

„a) pozycji przypisano ocenę kredytową, sporządzoną przez wyznaczoną ECAI, o stopniu jakości kredytowej wynoszącym 1 zgodnie z art. 264 rozporządzenia (UE) nr 575/2013 lub o równoważnym stopniu jakości kredytowej w przypadku krótkoterminowej oceny kredytowej;

- b) pozycja znajduje się w transzy lub transzach sekurytyzacji o najwyższym stopniu uprzywilejowania i posiada najwyższy poziom uprzywilejowania przez cały czas trwania transakcji. Do wymienionych celów uznaje się, że transza posiada najwyższy poziom uprzywilejowania, gdy po doręczeniu oświadczenia o wymagalności i, w stosownych przypadkach, oświadczenia o przyspieszeniu wymagalności, transza nie jest podporządkowana innym transzom w tej samej transakcji sekurytyzacyjnej lub systemie sekurytyzacyjnym, jeżeli chodzi o otrzymanie spłaty odsetek i kwoty głównej, bez uwzględniania kwot należnych z tytułu kontraktów pochodnych na stopę procentową lub walutowych instrumentów pochodnych, opłat lub innych podobnych płatności zgodnie z art. 242 ust. 6 rozporządzenia (UE) nr 575/2013;”;
- (ii) uchyla się lit. c)–f) oraz lit. h)–k);
- (iii) w lit. g) wprowadza się następujące zmiany:
- a) zdanie wprowadzające otrzymuje brzmienie:
- „pozycję sekurytyzacyjną zabezpiecza pula ekspozycji bazowych, które to ekspozycje bazowe albo wszystkie należą wyłącznie do jednej z następujących podkategorii, albo składają się z kombinacji kredytów na nieruchomości mieszkalne, o których mowa w ppkt (i), i kredytów na nieruchomości mieszkalne, o których mowa w ppkt (ii);”;
- b) ppkt (iv) otrzymuje brzmienie:
- „(iv) kredyty na zakup samochodów i leasing dla kredytobiorców lub leasingobiorców posiadających siedzibę lub miejsce zamieszkania w państwie członkowskim. Do tych celów kredyty na zakup samochodów i leasing obejmują kredyty lub leasing służące sfinansowaniu pojazdów silnikowych lub przyczep określonych w art. 3 pkt 11 i 12 dyrektywy 2007/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (*), ciągników rolniczych lub leśnych, o których mowa w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 167/2013 (**), motocykli dwukołowych lub trzykołowych pojazdów silnikowych, o których mowa w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 168/2013 (***) lub pojazdów szynowych, o których mowa w art. 2 ust. 2 lit. c) dyrektywy 2007/46/WE. Tego rodzaju kredyty lub leasing mogą obejmować ubezpieczenie dodatkowe i usługi serwisowe lub dodatkowe części pojazdów oraz w przypadku leasingu wartość końcową pojazdów będących przedmiotem leasingu. Wszystkie kredyty i leasingi w puli zabezpiecza się zastawem lub zabezpieczeniem z pierwszeństwem zaspokojenia na pojeździe lub za pomocą odpowiedniej gwarancji na rzecz SSPE, takiej jak klauzula zastrzeżenia własności;
- (*) Dyrektywa 2007/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 5 września 2007 r. ustanawiająca ramy dla homologacji pojazdów silnikowych i ich przyczep oraz układów, części i oddzielnych zespołów technicznych przeznaczonych do tych pojazdów (dyrektywa ramowa) (Dz.U. L 263 z 9.10.2007, s. 1).
- (**) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 167/2013 z dnia 5 lutego 2013 r. w sprawie homologacji i nadzoru rynku pojazdów rolniczych i leśnych (Dz.U. L 60 z 2.3.2013, s. 1).
- (***) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 168/2013 z dnia 15 stycznia 2013 r. w sprawie homologacji i nadzoru rynku pojazdów dwu- lub trzykołowych oraz czterokołowców (Dz.U. L 60 z 2.3.2013, s. 52).”;
- c) uchyla się ust. 3–9;
- 9) w art. 15 wprowadza się następujące zmiany:
- a) ust. 3 lit. b) otrzymuje brzmienie:
- „b) jeżeli instytucja kredytowa nie ma wiedzy na temat ekspozycji bazowych przedsiębiorstwa zbiorowego inwestowania, zakłada ona, do celów określenia poziomu płynności aktywów bazowych i do celów przypisania tym aktywom odpowiedniej redukcji wartości, że przedsiębiorstwo zbiorowego inwestowania inwestuje w aktywa płynne do maksymalnej kwoty dozwolonej w ramach swoich uprawnień, w tym samym porządku rosnącym, w jakim aktywa płynne są sklasyfikowane do celów ust. 2, począwszy od aktywów, o których mowa w ust. 2 lit. h), aż do osiągnięcia maksymalnego łącznego limitu inwestycyjnego.”;
- b) w ust. 4 dodaje się akapit w brzmieniu:
- „Poprawność obliczeń przeprowadzonych przez instytucję przyjmującą depozyty lub przez przedsiębiorstwo zarządzające przedsiębiorstwem zbiorowego inwestowania przy ustalaniu wartości rynkowej oraz redukcji wartości udziałów lub jednostek uczestnictwa w przedsiębiorstwie zbiorowego inwestowania jest zatwierdzana przez audytora zewnętrznego co najmniej raz w roku.”;

10) art. 16 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 16

Depozyty i inne rodzaje finansowania w ramach sieci współpracy i instytucjonalnych systemów ochrony

1. Jeżeli instytucja kredytowa należy do instytucjonalnego systemu ochrony w rodzaju tego, o którym mowa w art. 113 ust. 7 rozporządzenia (UE) nr 575/2013, do sieci, która kwalifikowałaby się do uzyskania odstępstwa przewidzianego w art. 10 tego rozporządzenia, lub do sieci współpracy w danym państwie członkowskim, depozyty na żądanie, które instytucja kredytowa utrzymuje w instytucji centralnej, mogą być uznawane za aktywa płynne, chyba że instytucja centralna przyjmująca te depozyty uznaje je za depozyty operacyjne. Jeżeli depozyty uznaje się za aktywa płynne, uznaje się je zgodnie z jednym z następujących przepisów:

- a) jeżeli, zgodnie z prawem krajowym lub prawnie wiążącymi dokumentami regulującymi system lub sieć, instytucja centralna jest zobowiązana do przechowywania depozytów w postaci aktywów płynnych lub ich zainwestowania w aktywa płynne określonego poziomu lub określonej kategorii, depozyty uznaje się za aktywa płynne tego samego poziomu lub tej samej kategorii zgodnie z niniejszym rozporządzeniem;
- b) jeżeli instytucja centralna nie jest zobowiązana do przechowywania depozytów w postaci aktywów płynnych lub ich zainwestowania w aktywa płynne określonego poziomu lub określonej kategorii, depozyty uznaje się za aktywa poziomu 2B zgodnie z niniejszym rozporządzeniem, a ich pozostająca kwota należna podlega redukcji wartości wynoszącej co najmniej 25 %.

2. Jeżeli zgodnie z prawem państwa członkowskiego lub prawnie wiążącymi dokumentami regulującymi jedną z sieci lub jeden z systemów opisanych w ust. 1 instytucja kredytowa otrzymała od instytucji centralnej lub innej instytucji w ramach tej samej sieci lub tego samego systemu dostęp do niewykorzystanego finansowania płynności w ciągu 30 dni kalendarzowych, tego rodzaju finansowanie uznaje się za aktywa poziomu 2B w zakresie, w jakim nie jest ono zabezpieczone aktywami płynnymi i nie postępuje się z nim w sposób zgodny z przepisami art. 34. Redukcję wartości w wysokości co najmniej 25 % stosuje się do niewykorzystanej przyznanej kwoty głównej finansowania płynności.”;

11) w art. 17 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Wymogi określone w ust. 1 mają zastosowanie po uwzględnieniu wpływu na zapasy aktywów płynnych finansowania zabezpieczonego, zabezpieczonych transakcji kredytowych lub transakcji zabezpieczających swap wykorzystujących aktywa płynne w przypadku przynajmniej jednej części transakcji, jeżeli termin zapadalności tych transakcji upływa w ciągu 30 dni kalendarzowych, po odliczeniu wszelkich mających zastosowanie redukcji wartości i pod warunkiem że dana instytucja kredytowa spełnia wymogi operacyjne określone w art. 8.”;

b) dodaje się ust. 4 w brzmieniu:

„4. Właściwy organ może w indywidualnych przypadkach odstąpić od stosowania ust. 2 i 3 w całości lub w części w odniesieniu do jednej lub większej liczby transakcji finansowania zabezpieczonego, zabezpieczonych transakcji kredytowych lub transakcji zabezpieczających swap wykorzystujących aktywa płynne w przypadku przynajmniej jednej części transakcji, których termin zapadalności przypada w ciągu 30 dni kalendarzowych, jeżeli spełnione są wszystkie następujące warunki:

- a) stroną tej lub tych transakcji jest EBC lub bank centralny państwa członkowskiego;
- b) zachodzą wyjątkowe okoliczności, które stwarzają ryzyko systemowe dla sektora bankowego w co najmniej jednym państwie członkowskim;
- c) przed udzieleniem zwolnienia właściwy organ skonsultował się z bankiem centralnym będącym stroną transakcji, jak również z EBC w przypadku, gdy ten bank centralny jest bankiem centralnym Eurosystemu.”;

c) dodaje się ust. 5 w brzmieniu:

„5. EUNB przedstawia Komisji, do dnia 19 listopada 2020 r. sprawozdanie dotyczące technicznej przydatności »mechanizmu zamknięcia« określonego w ust. 2–4 oraz dotyczące tego, czy mechanizm ten może mieć negatywny wpływ na działalność i profil ryzyka instytucji kredytowych z siedzibą w Unii, na stabilność i prawidłowe funkcjonowanie rynków finansowych, na gospodarkę lub na transmisję polityki pieniężnej do gospodarki. Sprawozdanie to zawiera ocenę możliwości zmiany »mechanizmu zamknięcia« określonego w ust. 2–4 oraz, w przypadku gdy EUNB stwierdzi, że obecny »mechanizm zamknięcia« nie jest technicznie przydatny lub że ma negatywny wpływ, zawiera ono zalecenia dotyczące alternatywnych rozwiązań oraz ocenę ich skutków.

Komisja uwzględni sprawozdanie EUNB, o którym mowa w poprzednim akapicie, przygotowując wszelkie kolejne akty delegowane na mocy uprawnienia zawartego w art. 460 rozporządzenia (UE) nr 575/2013.”;

12) art. 21 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 21

Kompensowanie transakcji na instrumentach pochodnych

1. Instytucje kredytowe obliczają wypływy i wpływy płynności oczekiwane w perspektywie 30 dni kalendarzowych z tytułu umów wymienionych w załączniku II do rozporządzenia (UE) nr 575/2013 i z tytułu kredytowych instrumentów pochodnych, ujmując je w kwocie netto w podziale na kontrahenta, z zastrzeżeniem istnienia dwustronnych umów o kompensowaniu zobowiązań spełniających warunki określone w art. 295 tego rozporządzenia.

2. Na zasadzie odstępstwa od ust. 1 instytucje kredytowe obliczają wypływy i wpływy środków pieniężnych wynikające z transakcji na instrumentach pochodnych w walutach obcych, które zakładają pełną, jednoczesną (lub w ciągu tego samego dnia) wymianę kwot głównych, w ujęciu netto, nawet wówczas, gdy transakcje te nie są objęte dwustronną umową o kompensowaniu zobowiązań.

3. Do celów niniejszego artykułu za wartość w ujęciu netto uznaje się wartość po odliczeniu zabezpieczenia, które ma zostać przekazane lub otrzymane w okresie kolejnych 30 dni kalendarzowych. Jednakże w przypadku zabezpieczenia, które ma zostać otrzymane w okresie kolejnych 30 dni kalendarzowych, wartość w ujęciu netto uznaje się za wartość po odliczeniu tego zabezpieczenia wyłącznie wówczas, gdy spełnione są oba następujące warunki:

- a) zabezpieczenie, po jego otrzymaniu, kwalifikuje się jako składnik aktywów płynnych zgodnie z tytułem II niniejszego rozporządzenia;
- b) instytucja kredytowa będzie na mocy obowiązujących przepisów uprawniona oraz operacyjnie zdolna do ponownego wykorzystania zabezpieczenia po jego otrzymaniu.”;

13) w art. 22 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 2 lit. a) i b) otrzymują brzmienie:

„a) bieżące pozostające kwoty należne z tytułu stabilnych depozytów detalicznych i innych depozytów detalicznych określone zgodnie z art. 24 i 25;

b) bieżące pozostające kwoty należne z tytułu innych zobowiązań, które stają się wymagalne, mogą zostać wezwane do wypłaty przez emitenta lub przez dostawcę finansowania, bądź mogą wiązać się z oczekiwaniem dostawcy finansowania, że instytucja kredytowa spłaci zobowiązanie w ciągu 30 najbliższych dni kalendarzowych, określone zgodnie z art. 27, 28 i 31a.”;

b) dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. Obliczenia wpływów płynności zgodnie z ust. 1 podlegają kompensowaniu współzależnych wpływów, które zostały zatwierdzone zgodnie z art. 26.”;

14) art. 23 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Instytucje kredytowe regularnie oceniają prawdopodobieństwo i potencjalną wielkość wpływów płynności w ciągu 30 dni kalendarzowych w odniesieniu do produktów lub usług, których nie objęto art. 27–31a, i które te instytucje oferują lub sponsorują lub które potencjalni nabywcy mogliby uznać za związane z nimi. Te produkty lub usługi obejmują między innymi:

- a) inne zobowiązania pozabilansowe i zobowiązania warunkowe w zakresie finansowania, w tym z tytułu warunkowych instrumentów finansowania;
- b) niewykorzystane kredyty i zaliczki udzielone kontrahentom hurtowym;
- c) kredyty hipoteczne, które zostały udzielone, lecz nie zostały jeszcze uruchomione;
- d) karty kredytowe;
- e) salda debetowe;
- f) zaplanowane wypływy związane z odnowieniem istniejących kredytów detalicznych lub hurtowych lub z przedłużeniem nowych kredytów detalicznych lub hurtowych;
- g) zobowiązania z tytułu instrumentów pochodnych innych niż umowy wymienione w załączniku II do rozporządzenia (UE) nr 575/2013 i kredytowe instrumenty pochodne;
- h) produkty związane z pozabilansowym finansowaniem handlu.”;

15) art. 25 ust. 2 lit. b) otrzymuje brzmienie:

„b) depozyt prowadzony jest w formie rachunku, do którego dostęp możliwy jest wyłącznie przez internet;”;

16) na końcu art. 26 dodaje się akapit w brzmieniu:

„Właściwe organy informują EUNB o tym, które instytucje korzystają z kompensowania wpływów ze współzależnymi wpływami na podstawie niniejszego artykułu. EUNB może zażądać dokumentacji uzupełniającej.”;

17) w art. 28 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 3 i 4 otrzymują brzmienie:

„3. Instytucje kredytowe mnożą zobowiązania o terminie zapadalności przypadającym w ciągu 30 dni kalendarzowych i wynikające z zabezpieczonych transakcji kredytowych lub transakcji opartych na rynku kapitałowym, zdefiniowanych w art. 192 pkt 2 i 3 rozporządzenia (UE) nr 575/2013, przez:

- a) 0 %, jeżeli są zabezpieczone aktywami, które – gdyby nie były wykorzystywane jako zabezpieczenie do celów tych transakcji – kwalifikowałyby się zgodnie z art. 7 i 10 niniejszego rozporządzenia jako aktywa płynne dowolnej kategorii aktywów poziomu 1, o których mowa w art. 10, z wyjątkiem obligacji zabezpieczonych charakteryzujących się wyjątkowo wysoką jakością, o których mowa w art. 10 ust. 1 lit. f);
- b) 7 %, jeżeli są zabezpieczone aktywami, które – gdyby nie były wykorzystywane jako zabezpieczenie do celów tych transakcji – kwalifikowałyby się zgodnie z art. 7 i 10 niniejszego rozporządzenia jako aktywa płynne kategorii, o której mowa w art. 10 ust. 1 lit. f);
- c) 15 %, jeżeli są zabezpieczone aktywami, które – gdyby nie były wykorzystywane jako zabezpieczenie do celów tych transakcji – kwalifikowałyby się zgodnie z art. 7 i 11 niniejszego rozporządzenia jako aktywa płynne dowolnej kategorii aktywów poziomu 2 A, o których mowa w art. 11;
- d) 25 %, jeżeli są zabezpieczone aktywami, które – gdyby nie były wykorzystywane jako zabezpieczenie do celów tych transakcji – kwalifikowałyby się zgodnie z art. 7 i 13 niniejszego rozporządzenia jako aktywa płynne dowolnej kategorii aktywów poziomu 2B, o których mowa w art. 13 ust. 2 lit. g) ppkt (i), (ii) lub (iv);
- e) 30 %, jeżeli są zabezpieczone aktywami, które – gdyby nie były wykorzystywane jako zabezpieczenie do celów tych transakcji – kwalifikowałyby się zgodnie z art. 7 i 12 niniejszego rozporządzenia jako aktywa płynne kategorii aktywów poziomu 2B, o której mowa w art. 12 ust. 1 lit. e);
- f) 35 %, jeżeli są zabezpieczone aktywami, które – gdyby nie były wykorzystywane jako zabezpieczenie do celów tych transakcji – kwalifikowałyby się zgodnie z art. 7 i 13 niniejszego rozporządzenia jako aktywa płynne dowolnej kategorii aktywów poziomu 2B, o których mowa w art. 13 ust. 2 lit. g) ppkt (iii) lub (v);
- g) 50 %, jeżeli są zabezpieczone aktywami, które – gdyby nie były wykorzystywane jako zabezpieczenie do celów tych transakcji – kwalifikowałyby się zgodnie z art. 7 i 12 niniejszego rozporządzenia jako aktywa płynne dowolnej kategorii aktywów poziomu 2B, o których mowa w art. 12 ust. 1 lit. b), c) lub f);
- h) wartość procentową minimalnej redukcji wartości określonej zgodnie z art. 15 ust. 2 i 3 niniejszego rozporządzenia, jeżeli są zabezpieczone udziałami lub jednostkami uczestnictwa w przedsiębiorstwach zbiorowego inwestowania, które to udziały lub jednostki uczestnictwa – gdyby nie były wykorzystywane jako zabezpieczenie do celów tych transakcji – kwalifikowałyby się zgodnie z art. 7 i 15 niniejszego rozporządzenia jako aktywa płynne tego samego poziomu co bazowe aktywa płynne;
- i) 100 %, jeżeli są zabezpieczone aktywami, które nie są objęte zakresem żadnej z liter a)–h) niniejszego akapitu.

Na zasadzie odstępstwa od akapitu pierwszego, jeżeli kontrahentem będącym stroną zabezpieczonej transakcji kredytowej lub transakcji opartej na rynku kapitałowym jest krajowy bank centralny instytucji kredytowej, wskaźnik wpływów wynosi 0 %. Jednakże w przypadkach, gdy transakcja jest dokonywana za pośrednictwem oddziału z bankiem centralnym państwa członkowskiego lub państwa trzeciego, w którym oddział ma siedzibę, wskaźnik wpływów wynoszący 0 % stosuje się tylko wówczas, gdy oddział posiada taki sam dostęp do płynności banku centralnego, w tym w okresach występowania warunków skrajnych, jaki mają instytucje kredytowe z siedzibą w tym państwie członkowskim lub państwie trzecim.

Na zasadzie odstępstwa od akapitu pierwszego, w odniesieniu do zabezpieczonych transakcji kredytowych lub transakcji opartych na rynku kapitałowym, które na podstawie tego akapitu pierwszego wymagałyby wskaźnika wpływów większego niż 25 %, wskaźnik wpływów wynosi 25 %, jeżeli kontrahentem będącym stroną transakcji jest uprawniony kontrahent.

4. Transakcje zabezpieczające swap i inne transakcje o podobnej formie, których termin zapadalności przypada w ciągu najbliższych 30 dni kalendarzowych, prowadzą do wypływu, jeżeli składnik aktywów będący przedmiotem zaciągniętej pożyczki podlega niższej redukcji wartości zgodnie z rozdziałem 2 niż składnik aktywów będący przedmiotem udzielonej pożyczki. Wypływ oblicza się, mnożąc wartość rynkową składnika aktywów będącego przedmiotem zaciągniętej pożyczki przez różnicę między wskaźnikiem wypływów mającym zastosowanie do składnika aktywów będącego przedmiotem udzielonej pożyczki i wskaźnikiem wypływów mającym zastosowanie do składnika aktywów będącego przedmiotem zaciągniętej pożyczki ustalonymi zgodnie z wartościami określonymi w ust. 3. Do celów tego obliczenia do aktywów, które nie kwalifikują się jako aktywa płynne, stosuje się redukcję wartości w wysokości 100 %.

Na zasadzie odstępstwa od akapitu pierwszego, jeżeli kontrahentem będącym stroną transakcji zabezpieczającej swap lub innej transakcji o podobnej formie jest krajowy bank centralny instytucji kredytowej, wskaźnik wypływów, który należy zastosować do wartości rynkowej składnika aktywów będącego przedmiotem zaciągniętej pożyczki, wynosi 0 %. Jednakże w przypadkach, gdy transakcja jest dokonywana za pośrednictwem oddziału z bankiem centralnym państwa członkowskiego lub państwa trzeciego, w którym oddział ma siedzibę, wskaźnik wypływów wynoszący 0 % stosuje się tylko wówczas, gdy oddział posiada taki sam dostęp do płynności banku centralnego, w tym w okresach występowania warunków skrajnych, jaki mają instytucje kredytowe z siedzibą w tym państwie członkowskim lub państwie trzecim.

Na zasadzie odstępstwa od akapitu pierwszego, w odniesieniu do transakcji zabezpieczających swap lub innych transakcji o podobnej formie, które na podstawie tego akapitu pierwszego wymagałyby wskaźnika wypływów większego niż 25 %, wskaźnik wypływów, który należy zastosować do wartości rynkowej składnika aktywów będącego przedmiotem zaciągniętej pożyczki, wynosi 25 %, jeżeli kontrahentem będącym stroną transakcji jest uprawniony kontrahent.”;

b) dodaje się ust. 7, 8 i 9 w brzmieniu:

„7. Przyjmuje się, że nastąpiło wypłynięcie w całości aktywów pożyczonych bez zabezpieczenia, których termin zapadalności przypada w ciągu najbliższych 30 dni kalendarzowych, prowadzące do wypływu aktywów płynnych w wysokości 100 %, chyba że instytucja kredytowa posiada aktywa pożyczone i te aktywa pożyczone nie stanowią części zabezpieczenia instytucji kredytowej przed utratą płynności.

8. Do celów niniejszego artykułu »krajowy bank centralny« oznacza każdy z następujących banków:

- a) dowolny bank centralny Eurosystemu, jeżeli państwo członkowskie pochodzenia instytucji kredytowej przyjęło euro jako swoją walutę;
- b) krajowy bank centralny państwa członkowskiego pochodzenia instytucji kredytowej, jeżeli to państwo członkowskie nie przyjęło euro jako waluty;
- c) bank centralny państwa trzeciego, w którym instytucja kredytowa ma siedzibę.

9. Do celów niniejszego artykułu »uprawniony kontrahent« oznacza każdy z następujących podmiotów:

- a) rząd centralny, podmiot sektora publicznego, samorząd regionalny lub władze lokalne państwa członkowskiego pochodzenia instytucji kredytowej;
- b) rząd centralny, podmiot sektora publicznego, samorząd regionalny lub władze lokalne państwa członkowskiego lub państwa trzeciego, w którym instytucja kredytowa ma siedzibę, do celów transakcji dokonywanych przez tę instytucję kredytową;
- c) wielostronny bank rozwoju.

Jednakże podmioty sektora publicznego, samorządy regionalne i władze lokalne są uznawane za uprawnionego kontrahenta wyłącznie w przypadku, gdy przypisano im wagę ryzyka równą 20 % lub niższą zgodnie z, stosownie do przypadku, art. 115 lub art. 116 rozporządzenia (UE) nr 575/2013.”;

18) w art. 29 ust. 2 wprowadza się następujące zmiany:

a) lit. a) otrzymuje brzmienie:

„a) dostawca i odbiorca płynności będą się charakteryzować niskim profilem ryzyka płynności po zastosowaniu niższego wskaźnika wypływów proponowanego zgodnie z ust. 1 oraz zastosowaniu wskaźnika wpływów, o którym mowa w lit. c) tego ustępu.”;

b) lit. c) otrzymuje brzmienie:

„c) profil ryzyka płynności odbiorcy płynności uwzględnia się odpowiednio w zarządzaniu ryzykiem płynności dostawcy płynności.”;

19) w art. 30 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 2–5 otrzymują brzmienie:

„2. Instytucja kredytowa oblicza dodatkowy wpływ w odniesieniu do wszystkich zawartych umów, których warunki prowadzą – w ciągu 30 dni kalendarzowych i w przypadku znacznego pogorszenia jakości kredytowej danej instytucji – do dodatkowych wpływów płynności lub skutkują potrzebami w zakresie dodatkowego zabezpieczenia, oraz powiadamia o nim właściwy organ. Instytucja kredytowa powiadamia właściwy organ o tym wpływie nie później niż w terminie przewidzianym na złożenie sprawozdania zgodnie z art. 415 rozporządzenia (UE) nr 575/2013. Jeżeli właściwy organ uznaje ten wpływ za istotny w stosunku do potencjalnych wpływów płynności instytucji kredytowej, wymaga on, by instytucja kredytowa dodała dodatkowy wpływ w przypadku umów odpowiadających potrzebom w zakresie dodatkowego zabezpieczenia lub wypływom środków pieniężnych wynikających z istotnego pogorszenia jakości kredytowej instytucji kredytowej, odpowiadającego obniżeniu jej zewnętrznej oceny kredytowej o co najmniej trzy stopnie. Instytucja kredytowa stosuje wobec tych dodatkowych zabezpieczeń lub wpływów środków pieniężnych wskaźnik wpływów w wysokości 100 %. Instytucja kredytowa poddaje regularnemu przeglądowi zakres takiego istotnego pogorszenia w świetle tego, co jest właściwe w kontekście zawartych przez nią umów, i informuje właściwy organ o wynikach tego przeglądu.

3. Instytucja kredytowa dodaje dodatkowy wpływ odpowiadający potrzebom w zakresie zabezpieczenia, które wynikałyby z wpływu scenariusza niekorzystnych warunków rynkowych na transakcje instytucji kredytowej na instrumentach pochodnych, jeżeli jest on istotny. Obliczeń tych dokonuje się zgodnie z rozporządzeniem delegowanym Komisji (UE) 2017/208 (*).

4. Wpływy i wpływy oczekiwane w perspektywie 30 dni kalendarzowych z tytułu umów wymienionych w załączniku II do rozporządzenia (UE) nr 575/2013 i z tytułu kredytowych instrumentów pochodnych uwzględnia się w kwocie netto zgodnie z art. 21 niniejszego rozporządzenia. W przypadku wpływu netto instytucja kredytowa mnoży wynik przez wskaźnik wpływów wynoszący 100 %. Instytucje kredytowe wykluczają z takich obliczeń te wymogi w zakresie płynności, które wynikają ze stosowania ust. 1, 2 i 3 niniejszego artykułu.

5. Jeżeli instytucja kredytowa posiada pozycję krótką, która jest pokryta niezabezpieczoną pożyczką papierów wartościowych, instytucja kredytowa dodaje dodatkowy wpływ odpowiadający 100 % wartości rynkowej papierów wartościowych lub innych aktywów, które były przedmiotem krótkiej sprzedaży, chyba że instytucja kredytowa pożyczyła je na warunkach wymagających ich zwrotu dopiero po upływie 30 dni kalendarzowych. Jeżeli pozycja krótka jest pokryta zabezpieczoną transakcją finansowaną z użyciem papierów wartościowych, instytucja kredytowa zakłada, że pozycja krótka zostanie utrzymana przez okres 30 dni kalendarzowych i otrzyma wpływ w wysokości 0 %.

(*) Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2017/208 z dnia 31 października 2016 r. uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 w odniesieniu do regulacyjnych standardów technicznych dotyczących dodatkowych wpływów płynności odpowiadających potrzebom w zakresie zabezpieczenia wynikającym z wpływu scenariusza niekorzystnych warunków rynkowych na operacje instytucji w ramach transakcji na instrumentach pochodnych (Dz.U. L 33 z 8.2.2017, s. 14).;

b) ust. 7 otrzymuje brzmienie:

„7. Depozytów otrzymanych jako zabezpieczenie nie uznaje się za zobowiązania do celów art. 24, 25, 27, 28 lub 31a, lecz w stosownych przypadkach podlegają one przepisom ust. 1–6 niniejszego artykułu. Kwotę otrzymanych środków pieniężnych przekraczającą kwotę środków pieniężnych otrzymanych jako zabezpieczenie traktuje się jak depozyty zgodnie z art. 24, 25, 27, 28 lub 31a.”;

c) uchyla się ust. 11;

d) ust. 12 otrzymuje brzmienie:

„12. W odniesieniu do świadczenia usług brokerskich, jeżeli instytucja kredytowa pokryła transakcje krótkiej sprzedaży realizowane przez jednego klienta poprzez ich wewnętrzne zestawienie z aktywami innego klienta, a aktywa te nie kwalifikują się jako aktywa płynne, transakcje te podlegają wskaźnikowi wpływów w wysokości 50 % z tytułu zobowiązania warunkowego.”;

20) w art. 31 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Niewykorzystaną przyznaną kwotę instrumentu wsparcia płynności, którą zapewniono SSPE w celu umożliwienia tej SSPE zakupu aktywów innych niż papiery wartościowe od klientów, którzy nie są klientami finansowymi, mnoży się przez 10 % w zakresie, w jakim przekracza ona kwotę aktywów aktualnie zakupionych od klientów, oraz jeżeli maksymalna kwota, którą można wykorzystać, jest zgodnie z umową ograniczona do kwoty aktualnie zakupionych aktywów.”;

b) ust. 9 akapit drugi otrzymuje brzmienie:

„Na zasadzie odstępstwa od przepisów art. 32 ust. 3 lit. g), jeżeli takie kredyty preferencyjne przyznaje się jako kredyty *pass through* za pośrednictwem innej instytucji kredytowej pełniącej rolę pośrednika, instytucja kredytowa pełniąca rolę pośrednika może zastosować symetryczny wpływ i wypływ. Ten wpływ i wypływ oblicza się przez zastosowanie w odniesieniu do niewykorzystanego przyznanego instrumentu kredytowego lub instrumentu wsparcia płynności, otrzymanego i udzielonego, wskaźnika mającego zastosowanie do tego instrumentu na mocy akapitu pierwszego niniejszego ustępu, z poszanowaniem warunków i wymogów w inny sposób nałożonych w odniesieniu do niego na mocy niniejszego ustępu.”;

c) uchyla się ust. 10;

21) dodaje się art. 31a w brzmieniu:

„Artykuł 31a

Wpływy z tytułu zobowiązań i należności nieobjętych innymi przepisami niniejszego rozdziału

1. Instytucje kredytowe mnożą przez wskaźnik wpływów wynoszący 100 % wszelkie zobowiązania, które stają się wymagalne w okresie 30 dni kalendarzowych, z wyjątkiem zobowiązań, o których mowa w art. 24–31.

2. Jeżeli łączna wartość wszystkich zobowiązań umownych do udzielenia finansowania klientom niefinansowym w okresie 30 dni kalendarzowych, innych niż zobowiązania, o których mowa w art. 24–31, przekracza kwotę wpływów od tych klientów niefinansowych obliczoną zgodnie z art. 32 ust. 3 lit. a), nadwyżka podlega wskaźnikowi wpływów wynoszącemu 100 %. Do celów niniejszego ustępu do klientów niefinansowych zalicza się między innymi osoby fizyczne, MŚP, przedsiębiorstwa, państwa, wielostronne banki rozwoju i podmioty sektora publicznego, natomiast nie zalicza się do nich klientów finansowych i banków centralnych.”;

22) w art. 32 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 2 i 3 otrzymują brzmienie:

„2. Instytucje kredytowe stosują wskaźnik wpływów w wysokości 100 % w odniesieniu do wpływów, o których mowa w ust. 1, obejmujących w szczególności następujące wpływy:

- a) środki pieniężne należne od banków centralnych i klientów finansowych o rezydualnym terminie zapadalności nie dłuższym niż 30 dni kalendarzowych;
- b) środki pieniężne należne z tytułu transakcji finansowania handlu, o których mowa w art. 162 ust. 3 akapit drugi lit. b) rozporządzenia (UE) nr 575/2013, o rezydualnym terminie zapadalności nie dłuższym niż 30 dni kalendarzowych;
- c) środki pieniężne należne z tytułu papierów wartościowych, których termin zapadalności przypada w ciągu 30 dni kalendarzowych;
- d) środki pieniężne należne z tytułu pozycji wchodzących w skład głównych indeksów instrumentów kapitałowych, pod warunkiem że nie liczy się ich podwójnie z aktywami płynnymi. Te środki pieniężne obejmują środki pieniężne należne zgodnie z umową w ciągu 30 dni kalendarzowych, takie jak dywidendy pieniężne z tych głównych indeksów i środki pieniężne należne z tytułu tych instrumentów kapitałowych, sprzedanych, ale jeszcze nierozliczonych, jeżeli nie uznaje się ich za aktywa płynne zgodnie z tytułem II.

3. Na zasadzie odstępstwa od przepisów ust. 2 wpływy określone w niniejszym ustępie podlegają następującym wymogom:

- a) środki pieniężne należne od klientów niefinansowych o rezydualnym terminie zapadalności nie dłuższym niż 30 dni kalendarzowych, z wyjątkiem środków pieniężnych należnych od tych klientów z tytułu transakcji finansowania handlu lub zapadających papierów wartościowych, pomniejsza się do celów płatności kwoty głównej o 50 % ich wartości. Do celów niniejszej litery wyrażenie »klienci niefinansowi« ma takie samo znaczenie jak w art. 31a ust. 2. Jednakże instytucje kredytowe pełniące rolę pośrednika, które otrzymały zobowiązanie, o którym mowa w art. 31 ust. 9 akapit drugi, od instytucji kredytowej ustanowionej i finansowanej przez rząd centralny lub samorząd regionalny co najmniej jednego państwa członkowskiego w celu wypłaty przez nie kredytu preferencyjnego ostatecznemu odbiorcy, lub które otrzymały podobne zobowiązanie od wielostronnego banku rozwoju lub podmiotu sektora publicznego, mogą uwzględnić wpływ do wysokości kwoty wpływu, który stosują do odpowiadającego mu zobowiązania do udzielenia tych kredytów preferencyjnych;

- b) kwoty środków pieniężnych należnych z tytułu zabezpieczonych transakcji kredytowych i transakcji opartych na rynku kapitałowym zdefiniowanych, odpowiednio, w art. 192 pkt 2 i 3 rozporządzenia (UE) nr 575/2013, o rezydualnym terminie zapadalności nie dłuższym niż 30 dni kalendarzowych, mnoży się przez:
- (i) 0 %, jeżeli są zabezpieczone aktywami, które – niezależnie od tego, czy są ponownie wykorzystywane w innej transakcji – kwalifikowałyby się zgodnie z art. 7 i 10 niniejszego rozporządzenia jako aktywa płynne dowolnej kategorii aktywów poziomu 1, o których mowa w art. 10, z wyjątkiem obligacji zabezpieczonych charakteryzujących się wyjątkowo wysoką jakością, o których mowa w art. 10 ust. 1 lit. f);
 - (ii) 7 %, jeżeli są zabezpieczone aktywami, które – niezależnie od tego, czy są ponownie wykorzystywane w innej transakcji – kwalifikowałyby się zgodnie z art. 7 i 10 niniejszego rozporządzenia jako aktywa płynne kategorii, o której mowa w art. 10 ust. 1 lit. f);
 - (iii) 15 %, jeżeli są zabezpieczone aktywami, które – niezależnie od tego, czy są ponownie wykorzystywane w innej transakcji – kwalifikowałyby się zgodnie z art. 7 i 11 niniejszego rozporządzenia jako aktywa płynne dowolnej kategorii aktywów poziomu 2 A, o których mowa w art. 11;
 - (iv) 25 %, jeżeli są zabezpieczone aktywami, które – niezależnie od tego, czy są ponownie wykorzystywane w innej transakcji – kwalifikowałyby się zgodnie z art. 7 i 13 niniejszego rozporządzenia jako aktywa płynne dowolnej kategorii aktywów poziomu 2B, o których mowa w art. 13 ust. 2 lit. g) ppkt (i), (ii) lub (iv);
 - (v) 30 %, jeżeli są zabezpieczone aktywami, które – niezależnie od tego, czy są ponownie wykorzystywane w innej transakcji – kwalifikowałyby się zgodnie z art. 7 i 12 niniejszego rozporządzenia jako aktywa płynne kategorii aktywów poziomu 2B, o której mowa w art. 12 ust. 1 lit. e);
 - (vi) 35 %, jeżeli są zabezpieczone aktywami, które – niezależnie od tego, czy są ponownie wykorzystywane w innej transakcji – kwalifikowałyby się zgodnie z art. 7 i 13 niniejszego rozporządzenia jako aktywa płynne dowolnej kategorii aktywów poziomu 2B, o których mowa w art. 13 ust. 2 lit. g) ppkt (iii) lub (v);
 - (vii) 50 %, jeżeli są zabezpieczone aktywami, które – niezależnie od tego, czy są ponownie wykorzystywane w innej transakcji – kwalifikowałyby się zgodnie z art. 7 i 12 niniejszego rozporządzenia jako aktywa płynne dowolnej kategorii aktywów poziomu 2B, o których mowa w art. 12 ust. 1 lit. b), c) lub f);
 - (viii) wartość procentową minimalnej redukcji wartości określonej zgodnie z art. 15 ust. 2 i 3 niniejszego rozporządzenia, jeżeli są zabezpieczone aktywami, które – niezależnie od tego, czy są ponownie wykorzystywane w innej transakcji – kwalifikowałyby się zgodnie z art. 7 i 15 niniejszego rozporządzenia jako udziały lub jednostki uczestnictwa w przedsiębiorstwach zbiorowego inwestowania tego samego poziomu co bazowe aktywa płynne;
 - (ix) 100 %, jeżeli są zabezpieczone aktywami, które nie są objęte zakresem żadnego z podpunktów (i)–(viii) niniejszej litery.

Nie uznaje się jednak żadnego wpływu, jeżeli instytucja kredytowa wykorzystuje zabezpieczenie w celu pokrycia pozycji krótkiej zgodnie z art. 30 ust. 5 zdanie drugie;

- c) środki pieniężne należne z tytułu kredytów na przewidziany w umowie depozyt zabezpieczający, których termin zapadalności przypada w ciągu najbliższych 30 dni kalendarzowych, udzielonych w oparciu o zabezpieczenie w postaci aktywów niepiśmnych, mogą otrzymać wskaźnik wpływów wynoszący 50 %. Te wpływy można uwzględnić jedynie wtedy, gdy instytucja kredytowa nie wykorzystuje zabezpieczenia, które otrzymała pierwotnie z tytułu tych kredytów, w celu pokrycia jakichkolwiek pozycji krótkich;
- d) środki pieniężne należne od instytucji kredytowej, która traktuje te środki zgodnie z art. 27, z wyjątkiem depozytów w instytucji centralnej, o których mowa w art. 27 ust. 3, mnoży się przez odpowiedni symetryczny wskaźnik wpływów. Jeżeli nie można ustalić odpowiedniego wskaźnika, stosuje się wskaźnik wpływów wynoszący 5 %;
- e) transakcje zabezpieczające swap i inne transakcje o podobnej formie, których termin zapadalności przypada w ciągu 30 dni kalendarzowych, prowadzą do wpływu, jeżeli składnik aktywów będący przedmiotem udzielonej pożyczki podlega niższej redukcji wartości zgodnie z rozdziałem 2 niż składnik aktywów będący przedmiotem zaciągniętej pożyczki. Wpływ oblicza się, mnożąc wartość rynkową składnika aktywów będącego przedmiotem udzielonej pożyczki przez różnicę między wskaźnikiem wpływów mającym zastosowanie do składnika aktywów będącego przedmiotem zaciągniętej pożyczki i wskaźnikiem wpływów mającym zastosowanie do składnika aktywów będącego przedmiotem udzielonej pożyczki zgodnie z wartościami określonymi w lit. b). Do celów tego obliczenia do aktywów, które nie kwalifikują się jako aktywa płynne, stosuje się redukcję wartości w wysokości 100 %;
- f) jeżeli zabezpieczenie uzyskane w ramach umów z otrzymanym przyrzeczeniem odkupu, transakcji zaciągania pożyczek papierów wartościowych, transakcji zabezpieczających swap lub innych transakcji o podobnej formie, których termin zapadalności przypada w ciągu 30 dni kalendarzowych, jest wykorzystywane w celu pokrycia pozycji krótkich, które można przedłużyć poza okres 30 dni kalendarzowych, instytucja kredytowa zakłada, że tego rodzaju umowy z otrzymanym przyrzeczeniem odkupu, transakcje zaciągania pożyczek papierów wartościowych, transakcje zabezpieczające swap lub inne transakcje

o podobnej formie zostaną refinansowane i nie doprowadzą do żadnych wpływów pieniężnych odzwierciedlających potrzebę dalszego pokrywania pozycji krótkiej lub odkupu odpowiednich papierów wartościowych. Pozycje krótkie obejmują zarówno przypadki, gdy w zrównoważonym portfelu instytucja kredytowa, w drodze zwykłej krótkiej sprzedaży, sprzedała papiery wartościowe w ramach strategii handlowej lub strategii zabezpieczania, jak i przypadki, gdy w dostosowanym portfelu instytucja kredytowa zaciągnęła pożyczkę papierów wartościowych na dany okres i udzieliła pożyczki tych papierów wartościowych na dłuższy okres;

- g) jako wpływu nie uwzględnia się niewykorzystanych instrumentów kredytowych lub instrumentów wsparcia płynności, w tym niewykorzystanych przyznaných instrumentów wsparcia płynności od banków centralnych, ani innych otrzymanych zobowiązań innych niż te, o których mowa w art. 31 ust. 9 akapit drugi i w art. 34;
- h) środki pieniężne należne z tytułu papierów wartościowych wyemitowanych przez samą instytucję kredytową lub przez SSPE, z którą instytucja kredytowa ma bliskie powiązania, uwzględnia się w kwocie netto ze wskaźnikiem wpływów, który stosuje się na podstawie wskaźnika wpływów mającego zastosowanie do aktywów bazowych zgodnie z niniejszym artykułem;
- i) kredyty, których termin zapadalności nie został określony w umowie, uwzględnia się ze wskaźnikiem wpływów wynoszącym 20 %, pod warunkiem że w postanowieniach umowy jest przewidziana możliwość wycofania się z umowy lub zażądania płatności przez instytucję kredytową w terminie 30 dni kalendarzowych.”;

b) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Wpływy i wpływy oczekiwane w perspektywie 30 dni kalendarzowych z tytułu umów wymienionych w załączniku II do rozporządzenia (UE) nr 575/2013 i z tytułu kredytowych instrumentów pochodnych oblicza się w kwocie netto zgodnie z art. 21 i mnoży się przez wskaźnik wpływów w wysokości 100 % w przypadku wpływu netto.”;

23) w art. 34 ust. 2 wprowadza się następujące zmiany:

a) lit. a) otrzymuje brzmienie:

„a) dostawca i odbiorca płynności będą się charakteryzować niskim profilem ryzyka płynności po zastosowaniu wyższego wskaźnika wpływów proponowanego zgodnie z ust. 1 oraz zastosowaniu wskaźnika wpływów, o którym mowa w lit. c) tego ustępu.”;

b) lit. c) otrzymuje brzmienie:

„c) profil ryzyka płynności odbiorcy płynności uwzględnia się odpowiednio w zarządzaniu ryzykiem płynności dostawcy płynności.”;

24) w załączniku I wprowadza się następujące zmiany:

a) pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Kwota »nadwyżki aktywów płynnych«: na kwotę tę składają się następujące kwoty składowe:

- a) skorygowana kwota aktywów poziomu 1 stanowiących obligacje niezabezpieczone, równa wartości – po dokonaniu redukcji wartości – wszystkich aktywów płynnych poziomu 1, z wyjątkiem obligacji zabezpieczonych poziomu 1, które dana instytucja kredytowa posiadałaby w momencie zamknięcia dowolnej transakcji finansowania zabezpieczonego, zabezpieczonej transakcji kredytowej lub transakcji zabezpieczającej swap, której termin zapadalności upływa w ciągu 30 dni kalendarzowych od dnia obliczenia, a instytucja kredytowa i kontrahent wymieniają aktywa płynne przynajmniej w przypadku jednej części transakcji;
- b) skorygowana kwota aktywów poziomu 1 stanowiących obligacje zabezpieczone, równa wartości – po dokonaniu redukcji wartości – wszystkich obligacji zabezpieczonych poziomu 1, które dana instytucja kredytowa posiadałaby w momencie zamknięcia dowolnej transakcji finansowania zabezpieczonego, zabezpieczonej transakcji kredytowej lub transakcji zabezpieczającej swap, której termin zapadalności upływa w ciągu 30 dni kalendarzowych od dnia obliczenia, a instytucja kredytowa i kontrahent wymieniają aktywa płynne przynajmniej w przypadku jednej części transakcji;
- c) skorygowana kwota aktywów poziomu 2 A, równa wartości – po dokonaniu redukcji wartości – wszystkich aktywów poziomu 2 A, które dana instytucja kredytowa posiadałaby w momencie zamknięcia dowolnej transakcji finansowania zabezpieczonego, zabezpieczonej transakcji kredytowej lub transakcji zabezpieczającej swap, której termin zapadalności upływa w ciągu 30 dni kalendarzowych od dnia obliczenia, a instytucja kredytowa i kontrahent wymieniają aktywa płynne przynajmniej w przypadku jednej części transakcji; oraz
- d) skorygowana kwota aktywów poziomu 2B, równa wartości – po dokonaniu redukcji wartości – wszystkich aktywów poziomu 2B, które dana instytucja kredytowa posiadałaby w momencie zamknięcia dowolnej transakcji finansowania zabezpieczonego, zabezpieczonej transakcji kredytowej lub transakcji zabezpieczającej swap, której termin zapadalności upływa w ciągu 30 dni kalendarzowych od dnia obliczenia, a instytucja kredytowa i kontrahent wymieniają aktywa płynne przynajmniej w przypadku jednej części transakcji.”;

b) uchyla się ust. 5.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 30 kwietnia 2020 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 13 lipca 2018 r.

W imieniu Komisji
Jean-Claude JUNCKER
Przewodniczący
